

El Congost

Redacció i Administració

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL

Subscripció: Un any, 6pts.

Carrer Calabria, 15

Any 1

La Garriga, 1 Octubre 1933

Núm. 16

Número solt, 20 cèntims

L'ESCOLA

Deia en Juli Simón: «L'escola, no és un regiment, ni un convent, ni una oficina, és la sucursal de la família». I tenia raó.

El complex organisme de la societat es compon en últim terme de cèl·lules.

La cèl·lula mare és la família.

I la família té també els seus components; l'infant és qui ha de perpetuar-la, és la seva esperança.

Es, però, també, l'esperança de la Pàtria. El futur fill del poble.

Abandonar-lo a ses pròpies forces, és un crim.

Els roures en les garrigues creixen alts i fornits. Però els homes no són plantes. Són quelcom més.

Han viscut homes, però, que ni això saberen.

Rousseau, deixa que Emili vegeti amplemment fins als dotze anys. S'instruïxi i's faci racional fins als quinze.

Als disset anys, ja és—el que en diríem—un home fet i pastat.

Certament, el filòsof ginebrí, era un pessim pedagog.

El parlament francès manà que «L'Emile» fos cremat. Era l'art de fer salvatges o bèsties fornides fins als dotze anys. En tres anys — com per art d'encantament — es transformaven en racionals.

L'infant, doncs, necessita un conreu. I un conreu conscient i constant.

El seu natural ni és bó, ni és dolent.

Molt es disputa avui de psicologia infantil

Lombroso, troba en els infants el germen de tots els vicis.

Goethe, al contrari; troba que són angels sense cap mena d'imperfeció.

La realitat en aquesta com en totes les qüestions està en el terme mig; el cor del nen té gèrmens de tot.

Per l'educació creixeran, germinaran i fruitaran

Els homes els coneixereu per els seus fruits — això es digué ja fa vint segles

I la flor que dona els fruits, és l'educació.

«Els infants són, com s'els eduqui».

L'educació, doncs, és l'en-carregada d'aclarir sa intel·ligència, de condemnar el seu cor i de formar son caràcter.

Més això, no és obra d'un dia. Vol temps, molt de temps. Adhuc més, vol aptitud en els pares.

I els pares no sempre són aptes ..

Han de guanyar amb el treball personal el mos de pa per als fills...

I.. la vocació de pedagog no és—ben cert—la que avui caracteritza als caps de família.

De consegüent han d'encomanar l'educació dels seus fills, que per llei natural els hi correspon, a d'altri.

D'aquí la necessitat de l'escola.

Però, de l'escola genuïna, de l'escola sucursal de la família, no de l'escola que em podriem dir «oficina de l'Estat».

Els mestres no son buròcrates.

Han d'ésser homes que per ses aptituds supleixin la manca que d'elles tenen els pares,

Es aquest el primer verset del decàleg del pedagog. Representar als pares, no a l'Estat.

Perquè els únics, els únics—repetim-ho—que reberen de l'Autor de la natura l'encàrrec de cuidar dels fills foren els pares.

Tot altre que s'irrogui aquest dret és usurpador d'un dret legítim, és violador d'una llei sagrada.

El poble—es diu avui—deu educar-se socialment.

I els que això diuen comencen per ignorar què és educació.

Educació social es formar el poble en el deure; es ensenyar li a ofegar les passions; és arrancar del seu cor aquelles arrels pregonas que el fan enemic del sacrifici, refractari al treball.

I després, depositar en ell el germen de ço que és gran, de ço que és noble i heroïc.

Educar socialment el poble, però, no és arrancar violentament dels braços paterns el que es sang de la seva sang i entregar-ho a l'Estat perquè amb aquest monopoli antinatural trafiqui al seu gust inoculant en els seus cors

tendres, pesi a la voluntat dels pares. les doctrines que a l'Estat més li plagin...

Això—pares de família—es usurpar-vos un dret legítim que **únicament** vosaltres posseïu.

Us robaran quelcom més que les riqueses materials.

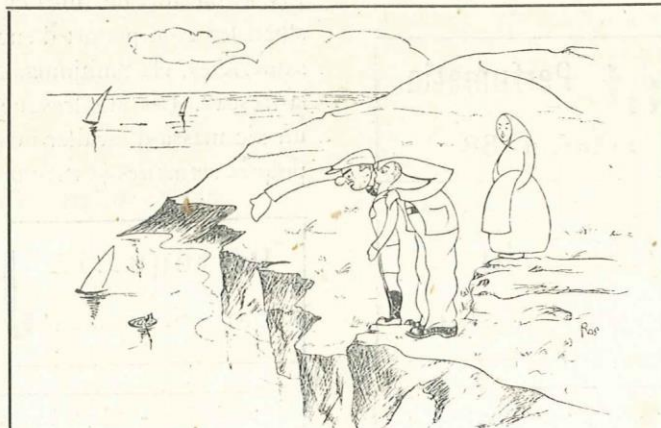
Els vostres fills.

Les seves ànimes. La seva consciència. Un troç del vostre cor.

I, amb sarcasme, els butxins de la veritable cultura, diran que els vostres fills són lliures. .

ERNEST ROS

Comillas, 25-9-33

ELS DE MUNTANYA VAN A LA COSTA

El pare. —Veus, Cisquet, això es el mar. ¿T'agrada?
El bordegàs. —Sí, Pare, però... està tot ple d'aigua.

L'exposició de dibuixos i caricatures d'Andreu Damesón

Amablement convidats per el nostre volgut amic Andreu Damesón, visitarem el diumenge 17 de setembre passat, l'exposició de caricatures i dibuixos humorístics que tenia instal·lada en el saló del Céntric Club.

Constitueixen aquesta exposició, una sèrie de caricatures-retrats d'homes populars, entre els quals, i com a mostra dels diversos que té realitzats, hi veierem Cambó, Hitler, Companys, Alcalá Zamora, Hindenburg i Gandhi. Aquestes obres d'una execució difícil i compromesa, han merescut els elogis d'artistes i crítics d'art, d'entre els quals reproduïm els fragments següents que Frederic García Sanchiz escriu quan l'exposició de Buenos Aires.

"Quasi mai—diu—, les caricatures personals es fan amb el cor net. Instintivament, el caricaturista s'entrega a una venjança, tant més enutjosa perquè acostuma a ésser gratuïta. Damesón, per el contrari; cerca i troba en els seus models, aquella cordialitat que harmonitza amb la seva. Heus aci la clara i franca simpatia de la seva obra. I a la vegada, aquesta és nova, inédita".

Hi ha també en l'exposició que comentem, una sèrie de dibuixos humorístics en colors, l'encertada execució i els acudits dels quals, són reveladors d'un sentit afinat del modern humorisme que en el seu art posseeix Andreu Damesón.

Però en aquesta nova exposició, l'artista hi ha volgut presentar també una nova modalitat del seu art que encara no havia donat a conèixer. Són aquelles historietes mudes però tant eloqüents, que constitueixen, al nostre entendre, l'encert més remarcable de l'exposició.

L'exactitud amb que són realitzades les expressions dels rostres i dels gests en els personatges, a través de les situacions còmiques o tràgiques que passen, us revelen tot seguit a un dibuixant expert que sap desenrotllar els temes que s'ha proposat, donant-los-hi una vida dinàmica i un sentit expressiu tant encertats, que fan innecessària l'explicació de les accions.

Ens és grat de fer constar que l'afluència de visitants a aquesta exposició ha estat nombrosíssima. Es pot dir que hi ha passat tot el poble i estiuiejants. A les moltes felicitacions que ha rebut Andreu Damesón amb motiu d'aquesta exposició, ens plau d'ajuntar-hi la nostra, ben sincera, acompanyada d'el desig que aquest èxit obtingut li sigui un nou alicient per a obtenir-ne d'altres en el seu difícil art.

R.

Farmàcia **Torrent** Perfumeria
Calabria, 4 - Telèfon 88

Carniceria de Juli Planas
Qualitat superior en Xai i Vedella

Confiteria :: Pastisseria :: Comestibles fins
A. Arisó i Carreras
Centre, 45 : LA GARRIGA : Sucursal: Centre, 3

Fets i comentaris

A Roma. Dimarts vinent partiran a Roma les trenta persones de La Garriga que s'inscrivieren a la peregrinació que ha organitzat la Federació de Joves Cristians de Catalunya.

Conferencia. Avui a dos quarts de dotze, organitzat per la secció agrícola de la F. J. C., el Sr. Manuel Cardelús catedràtic de la Universitat Industrial de Barcelona darà una conferència sobre un tema interessant.

Festa de Ntra. Sra. de la Mercé. Malaguanyada festal Es l'exclamació que sentieu per tot al llarg de l'avinguda de F. Macià de la gentada que fugia cercant un soplug mes segur que les quatre banderetes que engalanaven aquell bonic recó del barri, davant el perill d'una possible remullada.

La poca pluja que caigué fou prou per esbullar per complert la darrera festa d'estiu, que cada any resulta la més llúida, potser per això: perquè es la darrera.

Llàstimal de res serviren les banderetes, els arcs florits, els llums, la verdor dels arbres, el lloc tant adient. Quatre gotes i tot per terra! Potser l'any vinent.

Rectificació. Se'ns prega que fem constar que contrariament a la notícia que publicarem en aquest mateix lloc en el nostre número anterior, la meitat del benefici líquid resultant de la Tómbola Benèfica celebrada al casino "Céntric Club" no fou entregada al Sr. Alcalde sinó solament oferta, el qual per motius que no sabem ni ens interessa d'esbrinar es negà a acceptar.

Lamentem aquest petit error que esperem ens serà perdonat.

El carrer dels Banys. Hem vist amb plaer que per fi s'arregla el pavimentat del carrer dels Banys. Realment feia temps que el dit carrer demanava una reparació seriosa que acabés amb les penalitats dels vehicles que hi circulen i llevés d'aquell tros de població l'aspecte de carrer descuidat.

La tardor. Les darreres plujes han cuidat de fer-nos sentir enguany amb tota puntualitat l'arribada de la tardor.

Els estiuiejants de mica en mica van retornant a Barcelona; s'han fos com per art d'encantament, les "sense-mitjes" les samarretes, els "mitjonets" les reunions dels que "prenen la fresca". Les nits fresquejen. Adeu estiu! potser n'has fet un xic massa d'escalfar-nos enguany, però amb tot, dintre poques setmanes ja t'enyorarem.

Perruqueria **JANET** Oliveres, 5
per a Senyores **LA GARRIGA**

Mecànica - Electricitat - AUTOS DE LLOGUER
JOSEP BORRELL
Anselm Clavé, 32 i Banys, 44, garatge - Telèf. 72

Estampes garriguenques

El carrer dels Banys

II

El tarannà dels veïns

*

Vist per ells mateixos

Remarca important. Es deure de justícia fer constar abans de començar que els veïns del cap d'amunt del carrer, potser degut al mateix "físic del carrer" tenen mes acusades les característiques que a sota esmentem i que sense desaparèixer del tot van minvant d'intensitat a mida que el carrer fuig del cor de la població i va perdent el seu caire especial

Veïns cent per cent. Mes de quatre forasters han quedat admirats al constatar fins a quin alt grau han mantingut viu el concepte de veï, els habitants d'aquest barri; les relacions dels uns amb els altres arriben sovint a ésser familiars. Les qui s'emporten la palma són però les comares com era d'esperar. Elles mateixes ens han dit que per res del món voldrien canviar de veïns perquè els que ara tenen són immillorables.

Elles són les qui tenen la virtut de fer d'aquest carrer un carrer de regadiu. Passeu-hi l'hora que vulgueu i sempre aquells sots i sotets que formen una cadena inextricable del cap d'amunt al cap d'avall del carrer, —segons confessen els propis veïns— els veureu curulls d'aigua. No deixa d'ésser interessant remarcar que tenen elles una gràcia tota especial per escampar l'aigua arreu.

Un jove de cabell lluent ens explica entusiasmat les excel·lències del seu carrer i al cap d'avall vol resumir-les dient que es el carrer de les noies. Això, però, també ho asseguren els joves que no són d'aquest carrer.

Les noies del carrer dels Banys! n'hi han moltes, bones i belles. Passen de deu els qui això ens han dit. Volem fer-ne el recompte; hem començat pel cap d'amunt del carrer, però, en ésser al Figuerol, hem tingut de plegar. N'haviem comptat ja 35!!!. Hem entrevistat a moltes i totes estan d'acord en que el seu es el millor carrer de La Garriga. Els hi preguntem perquè, i no ens en saben donar raó. Diuen, senzillament, que els està molt bé que el carrer sigui tal com es. Alguna però ha insinuat que encara el voldria millor. Cal saber que en ell hi han sis tallers de modistes.

Arreu de Catalunya, La Garriga té fama d'ésser un poble ideal on tothom viu bé, on tothom té un patrimoni més o menys fortificat que permet passar una vida que Déu n'hi doret. Doncs ben sincerament nosaltres hem d'afirmar que o aquesta opinió serà fundada o almenys que aquesta es l'impresió que nosaltres hem tret en entrevistar...

...als homes del carrer dels Banys. D'altra banda tots ells el prefereixen als demés de la població: els uns per la seva tradició, els altres per ésser el més con-corregut, algun perquè ha posat "carifio" a les parets (paraules textuales), la majoria perquè és el carrer que te més comerç, en efecte: Hi han més de set carniceries, quatre cases de Banys; tendes de comestibles, vaqueries, merceries, barberies, espardenyerries, autos de lloguer, electricistes, manyans, pintor, recader, cotillaire, estanquer, forner, jardiner, esparter, etc.

* *

Vist pels de fora

Segurament una de les estones que més a gust passen els veïns d'aquest carrer es el temps de *pendre la fresca*. Sembla que això de pendre la fresca comporta, primer una estesa de cadires al llarg de la voravia, i segonament una serie tant o més llarga de comentaris aguts i retallats, que deuen ésser deliciosos per a qui els pot fer però que segurament son el turment dels mortals que han de passar per aquest carrer al cap vespre d'un dia d'estiu.

Tres o quatre forasters ens han fet notar que els veïns del barri podrien dispensar als vianants de prodigar a tort i a dret els "bona nit" i acordar que n'hi hagués prou amb dir al començar el carrer un solemniat "bona nit i bona hora tothom" tal com un hom diu en entrar a una gran casa de pagés o a una reunió de moltes persones.

Altres ens han dit que preguessem a les nenes de quatre a dinou anys que es dediquen a *saltar a corda* al mig del carrer vulguin dispensar als inofensius vianants d'entrar al juli i saltar a corda com sovint han obligat.

Conseqüència d'aquest esport es un *xerbescat* sanitari que no s'ou pas en qualsevol altre carrer de la població.

Finalment seguint aquell adagi castellà que diu "a las diez en la cama estás" la majoria de les famílies a les nou ja son a dormir.

* * *

Una prova irrefutable de que aquest es el carrer millor de La Garriga, més encara de Catalunya, i de tot el món, ens la dona el fet d'haver-hi Can Nostre Senyor.

Agencia de Transports "Casa XELA"

Lloguer d'autos i caruatges per a excursions i estació

Servei a domicili

Josep Codinachs Codina

Camionista del Ferrocarril del Nord

Es reben encàrrecs de totes classes

LA GARRIGA

C. dels Banys, 58
Teléfono, 16

BARCELONA

Baixa St. Pere, 75
Teléfono, 1947 - S. P.

Carns Fresques :- Polleria

MIQUEL GARRIGA

(CÀN TRICATÉ)

Banys, 3. Pl. Oliveres

LA GARRIGA

Elaboració diària de pa
de Viena, moreno i
integral

Forn de Sant Roch

ES SERVEIX A DOMICILI

Banys, 26

LA GARRIGA

Garatge Daimau

Autos de lloguer - Taller de Reparacions. Teléfono 26

LA NOSTRA

Tres concessions, fetes pel Rei Martí

El rei Humà volgué establir expressament que les úniques autoritats que podien exercir les seves funcions a La Garriga eren el mateix Batlle de la població, el Veguer de Granollers, el Governador General de Catalunya, el Primogénit del Rei i el mateix Rei; heus aquí el que diu el paràgraf VII del document que glosem en aquestes ratlles:

Itam que ne en la dita parroquia, ne en los termens de aquella, no pusa ne gose exercir alguna de les dites jurisdiccions, o fer exercir aquella, sino tan solament lo dit senyor Rey, o son Primogénit, o governador general de Catalunya, o veguer de la vegeria dins la qual es la dita parroquia, e no altres, ans los dits mer e mixt imperi e jurisdicció se hagen exercir per lo dit batlle de la dita parroquia, e no per altres, en absència dels dits senyors Primogénit, Governador o veguer...

Conseqüència natural de l'establiment de la nova batllia de La Garriga havia d'ésser—àdhuc en aquells temps tant allunyats dels cançoners procediments del modern expedient—la floració d'un seguit de documents més o menys relacionats amb el dit càrrec que havien de quedar-se a La Garriga, i conseqüentment la formació d'un arxiu local. (1) P.eveient aleshores un possible conflicte en cas de voler, una de les autoritats més amunt esmentades, dur-se'n amb ell les escriptures fetes amb la seva intervenció, fou resolt a l'avançada, establint *que tots los scrivans del dit senyor Primogénit, governador o veguer, hagen a leixar com partirán de la dita parroquia, totes scriptures judicials que hauran preses e fetes dins aquella pero dels fets que dins la dita parroquia serien cullits e finats, a la scrivania del batlle de la dita parroquia*. Però tota regla consent una excepció. Per aixó diu seguidament; *pus empero faessen per los habitants de la dita parroquia tansolament, o per alguns dels, exceptades aquelles scriptions quis farien per los usatges "de autoritatem e rogatu simili modo, e princeps namque et camini et state" e los processos de aquells o de algu de aquells devallats. Plau al senyor Rey*.

Finalment volem reproduir un curiós retall en el qual el rei o millor el Secretari reial amb un gran enfarfec de paraules i amb un tò un xic inflat concedeix una general amnistia, perdonant tota pena civil o criminal: *Part aço, lo dit senyor sentint cordialment la gran naturalesa e affeccio de la universitat e singulars dessus dits, volent se haver vers aquells e lurs bens graciosament e benigne e proseguir los de tota gracia e fevor, per sguart de les dites coses, feta la dita reempço e ara per lavors e lavors per ara: absol, defenex, perdona e remet perpetuament e graciós, a la dita universitat e singulars de aquella, en general e special, e a quescum dells e lurs bens, tota accio, questio, peticio e demanda, e encara tota pena civil e criminal, e*

altre qualsevol, en les quals la dita universitat e singulars de aquella e lurs bens, en general o special, fossen tenguts al dit senyor, o a la Cort o fisch, fins al die de la ferma dels presents Capitols, e al dit fisch imposa sobre aço callament perdurable. (2) No sabem fins a quin punt els nostres avantpassats pogueren aprofitar-se d'aquesta gràcia concedida als retardats en el pagament dels tributs. En canvi dubtem fort de l'aplicació que poguessin tenir algunes de les excepcions establertes a aquella amnistia. En altres mots, presentim tan pacífics als rústecs garriguencs tretzecentistes, que els creiem incapaços de sortir perjudicats per les exclusions a continuació fulminades o almenys per la majoria d'elles. Vegeu sinó aquest curiosíssim fragment: *exclusio e foragitats de la present remissio e gracia: bants, traydors, trencadors de camins, fabricadors de falsa moneda, heretges e sodomites, e aquells qui han comes crim de lesa maïestat e tot altre crim de que s meresques mort o motilaeio de membre.* (3)

J. MAURÍ

(1) Dissortadament, hom ens comunica, que l'arxiu local fou quasi totalment destruït per un incendi.

(2) Durant molt de temps els processalistes o millor els pràctics judicials cregueren que en tot procés judicial àdhuc en aquells en que una part era l'Estat, era imposada una pena a la part vençuda. D'aquí les expresions *pena civil i callament perdurable del fisch*, inventada aquesta última per a designar una pena aplicada al fisc.

(3) Es un testimoni de les cruels penes judicials aleshores universalment aplicades.

Guspires

—Què vol dir "amor picant"
—Aixó ho sap qualsevol tonto.
—Per aixó li pregunto a vosté.

* *

—Perqué es posa el morrió als gossos?
—...?
—Perqué ells sols no se'l poden posar.

* *

—Jo quan prenc café no puc dormir.
—A mi em passa tot al revés; quan dormo no puc pendre café.

* *

—Escolta Lluís, ploraries si jo em morís?
—Si home si; no saps que jo ploro per qualsevol cosa.

Elegia de l'estiu

Com totes les coses humanes per a les quals un límit s'ha assenyalat, l'estiu agonitza lentament, debatent-se en ses darreres convulsions.

Ja la tardor daurada i magestuosa s'atança, portant la seva falda curulla dels fruits sucosos i madurs que han d'ésser com un dolcíssim bàlsam mentre s'escolin calmosament els llargs dies de l'hivern.

Poc a poc, com un ressó llunyà que va extingint-se, es fon dintre la boira de l'oblit el record de les festes passades que han deixat com un regust de goig o d'inquietud dintre l'esperit. I vé la fina melangia que aquest temps tardoral encomana, i penetra la intimitat del pensament... remou les cendres encara tèbies d'aquests records.

I com una visió fugissera i momentània que en l'exaltació del pensament torna a pendre vida per un instant, passen impassibles les ombres plaents o doloroses que han estat obsessionants mentre s'han escolat els dies agitats del xafegós estiu.

Ara però, la tardor calma i serena, amiga del repós i la quietut, ve a estendre el seu viçat vel damunt la groga franja dels camps i les ciutats.

La plana, caldejada per tants dies de roentor assolejada, ara es torna tota flonja i com daurada al bes humitejat de la rosada de la nit. L'aire, abans tan càlid i febrós del panteig que la terra exhala, va devenint més amorós i fresc a mida que la claror del dia s'esllangueix tímidament.

I en el breu transcurs d'aquest temps tardoral, tant plè de l'encís que duu la calma i la quietud, és molt plaent sentir-se reposar l'esperit, i anar-se deslligant poc a poc del fictici enlluernament del passat estiu que s'allunya lentament, fonent-se en la boirosa llunyania del record.

LLUIS M.

FULL FEMENI IL·LUSIONS I ORENETES

Les orenetes passen per l'espai, musicant-lo amb llurs cantarelles i enjant-lo amb el tornassol de llur plomatge. Porten alegria i encomanen el desig de jugar i de cantar. Que se n'han dit de coses boniques de les orenetes! I ben cert que se les mereixen.

En els espais íntims dels cors, també hi volen unes belles orenetes que es diuen il·lusions. Són vistoses i garlaires i encomanen llur alegria i el desig de jugar i de cantar. Que se n'han dit de coses boniques de les il·lusions! I ben merescudes, certament.

Les tempestes espardeixen les orenetes. Tots hem vist com volen esmaperdudes, sota una xafegada que les ha sorprès al be de la volada. Cerquen un recés que no arriben a atenyir perquè la força de l'aigua no les deixa volar lliurement. Algunes hi resten exhaustes. Quan passada la tempesta es penguen arrenglerades en un filferro, quina feinada a espolsar-se i a adobar-se les plomes amb el bec! Es tan intens llur treball que aviat estan dispostes a emprendre de nou la volada espai enllà. I retorna la joia i el xerroteig i l'alegria i les joguines delicioses.

Al cor també hi passen tamborinades. Les pobretes il·lusions, moltes de vegades hi són sorpreses quan més confiadament hi joguinegen. Cerquen esmaperdudes un recés, el més íntim del cor. Algunes abans d'arribar-hi, cauen i es moren.

D'altres, lluitant amb braó, aconsegueixen la deslliurança i en retornar la calma, amb un xic de treball a espolsar-se mals records, allisar-se les amargors resten novament disposades a emprendre la volada i recomençar les cançons.

Un cel sense orenetes i un cor sense il·lusions, són dues coses molt tristes. Il·lusions i orenetes són criades per Déu per a volar. Per les orenetes hi ha, ben esbatanat l'espai blaví. Per les il·lusions, el cel més acol·lorat és el cor de les noies.

A.

No m'oblidis

Poncella desclosa
al bes del matí,
ni lliri, ni rosa,
flor de nom diví.

Floreta bonica,
florete gentil,
poncellona rica
formosa i humil.

Florete despresa
d'un somni d'amor,
és neu ta puresa
i cel ta blavor.

Sovint sa penyora
amor troba en tu,
la nina t'enyora
si et té un donzell bru...

Tu que sembla cridis
somnia de claror
flor de no m'oblidis,
penyora d'amor.

Poncella desclosa
al bes del matí,
ni lliri, ni rosa,
flor de nom diví.

† M.ª Teresa de Vilarrubia

—Escolta nen, no fumis, perquè el fumar fa tornar lleig

—Oh senyoretal quin tip de fumar que es deu haver fet vostel.

AGRICOLES

No fa pas gaires dies, en la nostra població, es feu per ordre governativa una estadística sobre les existències d'oli. Era obligació declarar la quantitat d'oli en existència sempre que depassés la xifra de 100 Qs. Tenim la seguretat que sols la meitat com a màxim, de colliters, declararen la veritat. Creiem que aquesta ocultació es deguda a un concepte erroni de la finalitat de l'estadística. Molts creuen que la declaració de l'oli (igual que amb la dels altres productes) pot ocasionar un augment de contribució. Res més equivocat. Els més perjudi-

cats en l'ocultació de productes son els mateixos productors. Si l'estadística dona com a resultat que l'oli existent a Espanya es escàs, el govern prohibirà l'exportació a fi que no ens trobem després que ens quedem sense oli. Es una mesura molt justa. I si l'oli no pot sortir a l'estranger no pujará de preu, ans el contrari; essent major l'oferta que la demanda el preu baixarà. On será la merma? A la bossa del posseïdor d'oli.

R. Dachs.

De l'Ajuntament

En la sessió del dia 22 (de segona convocatòria) fou concedit el permís sol·licitat per Alfons Vilar. Pagar els comptes de Joaquim Marata, "La Catalana S. A." Francesc Vila, Asil Hospital, Teodor Campi, B. Portavella, Angel Arisó, Sindicat Agrícola i Companyia Telefónica. Acceptar la renúncia de J. Miquel Macaya. Aprovar provisionalment els comptes de 1932. Demanar al Sr. Conseller de Finances de la Generalitat la supressió en el pressupost municipal ordinari de 1934 de diferents tributs tal com s'ha vingut concedint en anys anteriors. Interessar del Director del Col·legi "Sant Lluís Gonçaga" manifesti per escrit si el professorat actual pertany a un Institut religiós o bé si té el caràcter de particular, en vistes a la substitució de l'ensenyament de les Ordres o Congregacions Religioses.

Celebrar les sessions a les 8 del vespre.

Formalitzar el projecte de la baixada de Càn Bales Netejar la claveguera existent sota la carretera de Barcelona prop de Càn Maresma. Acordar que la Comissió de Cultura informi sobre la possibilitat de construir grups escolars en règim graduat ací a La Garriga.

En la sessió del dia 27. Concedir una subvenció de 50 pessetes per a contribuir a l'erecció del monument a Guifré el Pilós a Ripoll. Formular un projecte d'alineacions i rasants de la zona compresa entre la Ronda del Carril, carrer del Figueras, Carrer de Sant Lluís, Passeig de les Oliveres i Avinguda Francesc Macià per tal d'estudiar el canvi de traçat de la carretera de Sant Llorenç Savall a Llinàs.

En la secció de precís i preguntes s'interessà la cons-

trucció de Grups Escolars o habilitació de l'antic Col·legi de Sant Lluís.

* *

El Conseller d'Economia i Agricultura publicà una circular manant que per a la solució dels conflictes del camp s'atengui tothom a la llei suara publicada pel Parlament Català.

També nomenà la comissió mixta arbitral de Granollers, encarregada de resoldre el conflictes del camps que sorgissin en aquesta comarca.

Nota d'intercanvi. Darrerament hem establert el canvi amb els periodics següents: Avant, de Cervera; La Costa Brava, de Sant Feliu de Guixols; Petraria, de Ribes de Fresser; El Temps, de Valls; Acció Comarcal, de Tàrraga; Bisaura, de Sant Quirze de Besora; La Ribera, de Mora d'Ebre; La Victòria, de Barcelona; La Llar. de Moncada i Reixach i Horitzó, de Borges Blanques.

En el número anterior i en l'article titulat Els rètols en català deixà d'apareixer un paràgraf, que el seu autor ens prega volgüem avui publicar:

"Una de les proves més c'ares, és com han estat de concorregudes les classes que amb una mostra de gran altruisme i tant d'encert ha donat desinteressadament el meu estimat i distingit amic en J. Miquel i Macaya."

IMPREMTA MERCANTIL :: LA GARRIGA

Fàbrica de Gasoses i Sifons
Eduard Pujol

LA GARRIGA

YOGHOURT de qualitat superior
BORRELL

Anselm Clavé, 32 Telèf 72 LA GARRIGA

MECANICA I ELECTRICITAT
A. SISQUELLA

Catalabria, 124

LA GARRIGA

Telèfon 49

Barberia
Casa Jaume

Saló per a Senyors
Saló permanent per a senyores
a càrrec de dos experts oficials

Plaça, 9, baixos : LA GARRIGA : Telèfon 84

Afaiti's millor....

i sense haver de sofrir les molesties i el mal efecte d'irritacions a la pell.

Sovint es dóna la culpa al tall de la fulla i no es té en compte la qualitat del sabó, que és allò que més influeix.

La Barra de sabó d'afaitar BLANCAFLOR
és la més perfecte

Ho diuen tots els nostres clients i ho dirà vostè quan el provi

Demaneu sempre!

Exigiu sempre!

BLANCAFLOR

ELABORAT AMB AIGÜES DE LA GARRIGA

Sindicat Agrícola

DE LA GARRIGA

Despulles : Alfals

Cereals : Adobs

Preus molt econòmics per als Srs. socis

FARMACIA I PERFUMERIA

PRODUCTES FOTOGRAFICS

LABORATORI D'ANALISI

R. FERRANDIS

TELEFON 83

LA GARRIGA

Canari de La Garriga

Llúria, 23 - BARCELONA - Tel. 20905

PETIT SIGLE

Merceria : Confeccions : Cèneres fins

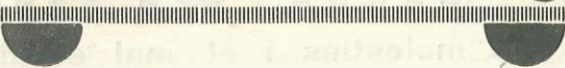
Confiteria i Pastisseria

MARIO VALLS

Centre, 7

Telèfon 67

Lluís Fortuny

MERCERIA

Gèneres de punt, camiseria i gorres. Llanes, Sedes, Trajos, Abrics, Granotes, Pantalons i demés articles confeccionats

Carrer Banys, 9

LA GARRIGA

Productes de Bellesa i Tocador

de les millors marques
nacionals i estrangeres

Perfumeria

Fémina

Secció de
Perfumeria a raig

Antoni Llanas

Passeig de Gracia, 47 - (Xamfrà Aragó)

BARCELONA

Telèfon 77103

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

Realitza tota classe
d'operacions de
Banca i Borsa

Sucursal de GRANOLLERS:

Plaça Perpiñà, 18 i 19

Xampany

Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

Caves a Sant Sadurní
d'Ànoia

Representant:

FREDERIC CALLIS

Agent de Comerç col·legiat

LA GARRIGA